

РЕШЕНИЕ

№ 1026

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **Е.ИЯ ЕВЛ. СТОЙЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20231110217768 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **Й. И. Х.** против Наказателно постановление № 8431/13.11.2023 година, издадено от началника на отдел "Контрол по републиканската пътна мрежа", дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" към Агенция "Пътна инфраструктура", с което на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 4000 /четири хиляди/ лева за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл.2 от Закона за пътищата във вр.чл.7, ал.1, т.5, б."в" чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл.1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

В жалбата се излагат съображения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП, които били самостоятелно основание за неговата отмяна. В тази връзка се сочат нарушения на разпоредбите на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Твърди се още, че процесното нарушение можело да бъде вменено на превозвач или собственик на извънгабаритно МПС, но не и във вина на водача му. Навеждат се и доводи, че от приложената санкционна норма, не ставало ясно кое от всички основания, съдържащи се в нея, е повод за

налагане на санкцията на нарушителя.

В заключение в жалбата се излагат аргументи, че отговорността на водача е следвало да бъде реализирана по ЗДвП, което обаче трябвало да стане от органите на МВР, а не от контролните органи на АПИ, поради което и съставеният АУАН бил незаконосъобразен, издаден от некомпетентно длъжностно лице.

Според жалбоподателя, в случая следвало да намери приложение хипотезата на чл.28 от ЗАНН.

По изложените съображения се оправя искане към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Административно-наказващият орган, редовно призован, се представлява от пълномощника си -юрк.Николов. Последният в дадения ход по същество пледира за потвърждаване на обжалваното наказателно постановление. Подробни съображения за това излага в представени писмени бележки. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на разноските за адвокатско възнаграждение, претендирани от страна на жалбоподателя, ако същите надхвърлят нормативно установения минимум.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.10.2023 г. в 10:50 часа, на път II-18, км.16+500, с посока на движение с.Чепинци-гр.Нови Искър жалбоподателят Й. И. Х. управлявал и извършвал превоз на фракция с МПС с четири оси, с две управляеми оси, марка "Мерцедес" с рег. СВ 22 53 НХ. В този момент МПС било спряно за проверка от свидетеля Е. Л. С. и колегата му Адриан Методиев Ангелов-служители на Агенция "Пътна инфраструктура". При извършената проверка и измерване с техническо средство – електронна везна за измерване на маса и поосово натоварване на МПС, модел DFW-KR № 118844 и ролетка № 1302/18/(5м.) било установено, че при измерено разстояние между осите 1,39 м. сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос е 32,875 тона,

при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, съгласно чл.7, ал.1, т.5, б.“в“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като превишаването е 13 875 тона.

Водачът на ППС не представил разрешение (разрешително) за превишаване на максимално допустимите норми по Раздел II на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, за дейности от специалното ползване на пътищата на администрацията, управляваща пътя.

С оглед на направените констатации св. С. съставил АУАН с бл. № 0009875/20.10.2023 г. срещу водача на ППС Й. И. Х. за извършено административно нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл.2 от Закона за пътищата във вр.чл.7, ал.1, т.5, б.“в“ чл.8, ал.1 и ал.2 и чл.37, ал.1, т.1, предл.1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Водачът се запознал със съдържанието на акта, след което го подписал с отбелязване, че няма възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН също не са били депозирани писмени възражения срещу така съставения акт за установяване на административно нарушение.

Въз основа на АУАН началникът на отдел "Контрол по републиканската пътна мрежа", дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" към Агенция "Пътна инфраструктура" издал атакуваното в настоящото съдебно производство НП, с което при идентичност на описание на нарушението и правната му квалификация, на основание чл.53, ал.1, т.2, предл.2 от ЗП на жалбоподателя Х. била наложена глоба в размер на 4000 лева.

Наказателното постановление било връчено срещу подпис на жалбоподателя на 13.11.2023 г., който в законоустановения срок подал жалба срещу издаденото НП.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН - АУАН бл. № 0009875/20.10.2023 г., разписка, пътен лист, спедиционна бележка, копие на лична карта и свидетелство за регистрация част II на водача на ППС, кантарна бележка, Заповед № РД-11-246/31.03.2022 г. и Заповед № РД-11-247/31.03.2022 г. на председателя на управителния съвет на АПИ, пълномощни, сертификат и декларация за съответствие на ролетка 1302/18, Заповед № А-616/11.09.2018 г. на

председателя на ДАМТН, заявление № 000023-3-19069/16.04.2021 г. за проверка, съгласно Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, заявление № 000029-21852/21.04.2022 г. за проверка, съгласно Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, заявление № 000029-20613/24.04.2023 г., удостоверение за признаване на одобрен тип средство за измерване № 06.07.4603; както и от гласните доказателствени средства.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля актосъставител. От същите безспорно се установява извършената на 20.10.2023 г. проверка на управляваното от жалбоподателя МПС, направените измервания на същото и последващите констатации. Показанията на св.С. са непротиворечиви, последователни и логични, като намират подкрепа в приложените по делото писмени доказателства, поради което съдът ги възприема като достоверни.

Съдът кредитира изцяло и останалите приети по реда на чл. 283 НПК вр.чл.84 от ЗАНН писмени доказателства, като относими към предмета на доказване по делото, съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК. От приложените към материалите на делото декларация за съответствие, удостоверение за признаване на одобрен тип средство за измерване № 06.07.4603 и заявления за извършвани проверки, съгласно Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, се установява техническата изправност на използваните при извършените на 20.10.2023 г. измервания на масата и поосово натоварване на ППС, технически средства.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу административно –наказателен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално

компетентни лица по смисъла на закона, тъй като е налице съответното оправомощаване, по реда предвиден в ЗП за актосъставителя със Заповед, в съответствие с изискванията на [чл. 56, ал. 2, т. 1 от ЗП](#) и за издалия НП, с пълномощно от председателя на УС на АПИ, в съответствие с изискванията на [чл. 56, ал. 3, т. 1 от ЗП](#), поради което съдът намира възраженията в жалбата в тази насока за неоснователни.

На следващо място, настоящият съдебен състав счита, че съставения АУАН и атакуваното НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове и съдържат всички задължителни реквизити по смисъла на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, поради което намира за неоснователно възражението в жалбата за допуснати процесуални нарушения. Фактическото описание на нарушението е ясно и не буди никакви съмнения относно съставомерните факти от обективния състав на твърдяното нарушение (датата и мястото на извършването му, посочено е и какво е превишението на сумата на натоварването на ос на двойната задвижваща ос, както и измереното разстояние между осите, което е определящо за допустимата сума от натоварванията на ос на една двойна ос), така че нарушителят е в състояние за разбере фактическите рамки на административно –наказателното обвинение и да организира адекватно защитата си, което в действителност е и сторил.

Към материалите на делото е приложена и разписка от 20.10.2023 г., с която жалбоподателят е удостоверил получаването на екземпляр от АУАН, която също съдържа, макар и по-лаконично описание на нарушението, за което му е повдигнато административнонаказателно обвинение, а именно, че същото се е изразило в движение на тежко ППС в нарушение на забраната за движение на тежки и извънгабаритни ППС по РПМ без разрешение на АПИ, което е нарушение на [чл. 26, ал. 2, т. 1 б. "а" от Закона за пътищата](#) вр.чл.8 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

По –нататък, съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон, като възраженията в тази насока счете за неоснователни.

От писмените и гласни доказателства по делото безспорно се установи, че на 20.10.2023 г. около 10:50 часа жалбоподателят Й. Х. е управлявал товарен автомобил марка Мерцедес" с рег. СВ 22 53 НХ, който е бил със сума

от натоварването на ос на двойната задвижваща ос 32,875 тона, при максимално допустимо натоварване 19 тона, като за превоза не е имало издадено разрешение. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5 от Наредбата допустимата максимална сума от натоварванията на ос на една двойна ос на моторни превозни средства, когато разстоянието между осите е от 1, 3 включително до 1, 8 метра, е 18 (19) тона.

В случая от писмените доказателства и свидетелските показания на свидетеля-актосъставител се установява, че при измерено разстояние между осите 1,36 метра, сумата от натоварванията на ос на двойната задвижваща ос е била 32.875 тона. Съдът няма основания да не се довери на получените резултати от измерванията, доколкото от писмените доказателства се установява, че разстоянието между осите е измерено с ролетка № 1302/18/(5м.), която притежава сертификат и декларация за съответствие в съответствие с изискванията на [Директива 2014/32/ЕС](#), а сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос е установена посредством измерване с електронна везна, преминала периодична проверка на 24.04.2023 г. Доколкото е установено натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7, ал.1, т.5, б. "в" от Наредбата, то управляването от жалбоподателя МПС е тежко по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредбата и § 1, т. 1 ДР на Наредбата.

Съгласно сочената за нарушена правна норма на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява движението на извънгабаритни и тежки ППС. Като е управлявал тежко ППС по републиканската пътна мрежа, без да има издадено разрешение и без да е заплатил дължимите такси, жалбоподателят виновно, при пряк умисъл е нарушил разпоредбата на [чл. 26, ал. 2, т. 1 б. "а" от Закона за пътищата](#).

Съгласно разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 от Наредбата: Във вътрешността на страната съответните служби за контрол при МВР и Агенция "Пътна инфраструктура" спират и проверяват спрелите и навлезли в обхвата на пътя и ограничителната линия извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства и колесни трактори и друга колесна самоходна техника за земеделското стопанство, регистрирана за работа съгласно [Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника](#), както и съставят акт на водача, на товародателя, на съпровождащото лице и на другите

длъжностни лица, когато при проверката се установи, че: движението се извършва без разрешително или документ за платена такса в случаите по [чл. 14, ал. 3](#).

Правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 53, ал. 1, т.2 ЗП, според която за извършване на инкриминираното административно нарушение е предвидено налагането на наказание "глоба" в размер от 1000 до 5000 лева. В процесното НП като отегчаващи отговорността обстоятелства са отчетени степента на надвишаване на нормите на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ и засилената тенденция за причиняване на ПТП вследствие на сериозни неизправности, свързани с претоварването, загуба на контрол, деформация на пътната настилка и др.

Същевременно обаче, съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН следва да се съобразят като смекчаващи отговорността обстоятелства липсата на доказателства за извършени други нарушения на ЗП от страна на жалбоподателя, както и данните за имотното му състояние. Предвид изложеното и с оглед факта, че се касае за първо административно нарушение на жалбоподателя, съдът счита, че целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН могат да се постигнат и с налагането на минимално предвидения размер на наказанието "глоба", а именно 1000 лева. Определянето на наказанието в минималния му размер в контекста на получавано трудово възнаграждение на нарушителя, работещ като шофьор, би допринесло за поправянето и превъзпитанието му към спазване на установения в страната правов ред.

С оглед на изложеното съдът счита, че обжалваното НП следва да се измени в санкционната му част, като наложеното наказание "глоба" се намали до неговия минимален размер от 1000 лева.

Съдът приема, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, предвид превишението в сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос, което е повече от 10 тона. Ето защо, в конкретиката на настоящия казус съдът намира, че извършеното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Същевременно наличните смекчаващи отговорността обстоятелства са отчетени от съда при намаляване размера на наложената санкция, но същите не са от естество да характеризират нарушението като

такова с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на такива нарушения. С оглед на изложеното правилно наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че са налице основания за изменение на атакуваното наказателно постановление в частта, касаеща размера на наложената на жалбоподателя глоба с намаляването ѝ до минимално предвидения в закона размер от 1000 лв. В останалата си част наказателното постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, издадено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила, поради което основания за отмяната му не са налице.

При този изход на правния спор, основателно се явява искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на разноски, поради което и на основание чл.64д, ал.4 от ЗАНН вр. [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), вр. [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния предвиден размер от 80 (осемдесет) лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.4 вр.ал.7, т.2 от ЗАНН и чл.63д, ал.4съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 8431/13.11.2023 година, издадено от началника на отдел "Контрол по републиканската пътна мрежа", дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" към Агенция "Пътна инфраструктура", с което на Й. И. Х. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 4000 /четири хиляди/ лева за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл.2 от Закона за пътищата във вр.чл.7, ал.1, т.5, б. "в" чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, предл.1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената "глоба" на 1000 (хиляда) лева.

ОСЪЖДА Й. И. Х., ЕГН ***** да заплати на Агенция „Пътна

инфраструктура“ при МРРБ – София разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____